ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ସତଚାଳିଶ

ଭ୍ରମକାରୀ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କର ମୁଖୋଷ ଉଘାଡ଼ିବା: ଦାନିୟେଲ ୫ ଓ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତି ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜମାନଙ୍କର ଏକ ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ବିଶ୍ଳେଷଣ

Jeff Pippenger
2024-01-11

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ନବମରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯେତେବେଳେ ରୋମର ଛୋଟ ଶୃଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ବିକୃତ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ, କାରଣ ଏହା ଲିଙ୍ଗବିପର୍ଯ୍ୟୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ—ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଦୋଳାୟମାନ ହେଉଥିବା ଏକ ବିପରୀତବେଶଧାରୀ। ଏହା ମିଲ୍ଲେରାଇଟ୍ ବୁଝାମଣା ସହ ସମ୍ମତ, ଯେ ରୋମକୁ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା; ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିଲା ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟକୌଶଳ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିଲା ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀୟ କୌଶଳ; କିନ୍ତୁ ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଲିଙ୍ଗର ଦୋଳାୟମାନତାରେ, ଛୋଟ ଶୃଙ୍ଗ ଐତିହାସିକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କ୍ରମରୁ ବାହାରେ ଅଛି (ବିକୃତ)। ତଥାପି ଏହି ଚାରିଟି ପଦ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସରାସରି ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟକୌଶଳ କିମ୍ବା ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀୟ କୌଶଳ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରୋମ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା କରିଥିଲା ଯେମାନେ ତାହାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦଶମ ପଦ୍ୟରେ ପାପାଲ ରୋମର (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ) ନିର୍ଯାତନା ବିଶେଷଭାବେ ସ୍ୱର୍ଗଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ।

ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଏହି ବୁଝାମଣାରେ ଯେ ରୋମ ହିଁ ଚତୁର୍ଥ ଓ ଅନ୍ତିମ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ରାଜ୍ୟରୁ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ, ପୁନର୍ବାର ଚର୍ଚ୍ଚରୁ ରାଜ୍ୟକୁ, ଏବଂ ପୁନି ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯାଇଥିବା ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟିକ ଦୋଳନ କୌଣସି ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ହୋଇନଥାନ୍ତା। ସେମାନେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ପାଦଦ୍ୱୟରେ ଲୋହା ଓ ମାଟିର ମିଶ୍ରଣକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସରଳଭାବେ ରୋମର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ, ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଐତିହାସିକ କ୍ରମକୁ ପରିଭାଷିତ କରିବା ପ୍ରତି କୌଣସି ଚିନ୍ତା ବିନା। ସେମାନେ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବୁଝିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପରାତ୍ପରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହୁଥିବା ସେହି ଶିଙ୍ଗଟି, ରୋମର ପଶୁର ମୂଳ ଦଶ ଶିଙ୍ଗମଧ୍ୟରୁ ତିନୋଟି ଶିଙ୍ଗକୁ ଉପଡ଼ାଇଦେଇଥିଲା। ଯଦିଓ ମିଲର ନବମରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଲିଙ୍ଗଗତ ଦୋଳନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥାନ୍ତେ, ତଥାପି ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ରୋମ ଥିବା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବୁଝାମଣା ପାଇଁ ତାହା ଅଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଇଥାନ୍ତା। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାନୁସାରେ ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣା ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ।

ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଶିଙ୍ଗଟି ସେହି ନାରୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯିଏ ପୁରୁଷଲିଙ୍ଗ ଶିଙ୍ଗ ସହିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ, ଏବଂ ଦଶମ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହେଲା, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗର ସେନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ସେନାର କିଛିଜଣଙ୍କୁ ଓ କିଛି ତାରାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ପତିତ କରିଦେଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କଲା। ଦାନିଏଲ 8:10.

ପୋପୀୟ ଶକ୍ତିର ନିର୍ଯାତନା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ (ସ୍ୱର୍ଗର ସେନାବଳୀ) ବିରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ବାରୋତମ ପଦରେ ପୋପୀୟ ରୋମ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ) ୟୁରୋପର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାର ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ହତ୍ୟାକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରେ।

> ଏବଂ ଅପରାଧର କାରଣରେ ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନର ବିରୋଧରେ ତାହାକୁ ଏକ ସେନାଦଳ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟକୁ ଭୂମିକୁ ପତନ କରାଇଲା; ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା, ଓ ସଫଳ ହେଲା। ଦାନିଏଲ 8:12.

ଏହି ପଦରେ "ସେନାବଳ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବାଟି, ପାପାସନକୁ "ନିତ୍ୟ " ବିରୋଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାମରିକ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚାଏ। "ବିରୋଧରେ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ରୁ" ଅଟେ। "ନିତ୍ୟ " ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପୌରାଣିକ ଇଉରୋପୀୟ

ରାଜାମାନଙ୍କ ଠାରୁ (ପୌରାଣିକ ରୋମ), “ଅପରାଧର କାରଣରୁ” ପାପାସନକୁ ସାମରିକ ସମର୍ଥନ (ଏକ ସେନାବଳ) ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମଣ୍ଡ ଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ର ସଂଯୋଗ, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ସମ୍ପ ର୍କରେ ମଣ୍ଡ ଳୀ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣରେ ରହେ, ସେହିଟାହିଁ “ଅପରାଧ” ଅଟେ। ସେହି ଅପରାଧର ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାରସ ହେଉଛି ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ିୟ ରକ୍ତ । ପୌରାଣିକ ରୋମର ସେନାବଳ ଉପରେ ପାପାସନର ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ ସ୍ଥ ାପିତ ହୋଇଗଲାପରେ, ପାପୀୟ ରୋମ (“ସେ”) “ସତ୍ୟ କୁ ଭୂମିକୁ ଫିଙ୍ଗ ିଦେଲା; ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା, ଓ ସଫଳ ହେଲା।”

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଏକତ୍ରିଶ ପଦରେ, ପାପାଳ ରୋମକୁ ସେନାବଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି:

> ଏବଂ ସେହି ପକ୍ଷରୁ ସେନାବଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ନିତ୍ୟ ବଳିକୁ ଅପସାରଣ କରିବେ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଦାନିଏଲ 11:31।

ଏହି ପଦଟି ପୌରାଣିକ ରୋମରୁ ପାପାସୀୟ ରୋମକୁ ଘଟିଥିବା ଐତିହାସିକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସୂଚିତ କରୁଛି। ଏହି ପଦରେ “ବାହୁମାନେ” ସେହି ଇଉରୋପୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 496 ମସିହାରେ ଫ୍ରାଙ୍କମାନଙ୍କର ରାଜା କ୍ଲୋଭିସ (ଫ୍ରାନ୍ସ) ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାପାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ। “ବାହୁମାନେ” ଚତୁର୍ଥ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରନ୍ତର ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ “ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” (ରୋମ ନଗରୀ) କୁ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର କରିଥିଲେ। “ବାହୁମାନେ” ପାପାସୀର ଉଦୟ ପ୍ରତି ଥିବା ପୌରାଣିକ ପ୍ରତିରୋଧକୁ ମଧ୍ୟ ଅପସାରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 508 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପୌରାଣିକ ପ୍ରତିରୋଧର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥିଲା।

“ଦୂର କରିବା” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “sur”, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଅପସାରଣ କରିବା”। “ବାହୁମାନେ” ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ “ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ” (ପାପତନ୍ତ୍ର) କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ବାରରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯେ “ଏକ ସେନାଦଳ” ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ପଦ ଏକତ୍ରିଶର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରୁଛି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ତେରରେ ଏହି ଏକେ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ।

> ମୁଁ ଯେ ପଶୁଟିକୁ ଦେଖିଲି, ସେହିଟି ଚିତାବାଘ ସଦୃଶ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ପାଦ ଭାଲୁର ପାଦ ପରି, ତାହାର ମୁଖ ସିଂହର ମୁଖ ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ଅଜଗର ତାହାକୁ ତାହାର ଶକ୍ତି, ତାହାର ସିଂହାସନ, ଓ ମହାନ ଅଧିକାର ଦେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:2।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସରାସରି ପରିଚୟ କରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦର ପଶୁଟି ପାପତନ୍ତ୍ର ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନାଗଟି ପୌରାଣିକ ରୋମ ଅଟେ। ପୌରାଣିକ ରୋମ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ତିନୋଟି ବିଷୟ ଦେଇଥିଲା; “ତାହାର ଶକ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ସିଂହାସନ, ଏବଂ ବହୁତ ବଡ଼ ଅଧିକାର।”

ସାମରିକ ଶକ୍ତି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 496 ମସିହାରେ କ୍ଲୋଭିସ୍‌ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ “ଆସନ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 330 ମସିହାରେ ପାପାତ୍ୱକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସମ୍ରାଟ୍ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟାଇନ୍ ନିଜ ରାଜଧାନୀକୁ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପୂର୍ବତନ ରାଜଧାନୀ ସହର ରୋମକୁ ପାପାଳ ଚର୍ଚ୍ଚର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 533 ମସିହାରେ ସମ୍ରାଟ୍ ଜଷ୍ଟିନିଆନ୍ ଏହିପରି ଆଦେଶ ଜାରି କଲେ ଯେ ପୋପ୍ ହେଲେ ଚର୍ଚ୍ଚର ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ବିଧର୍ମୀମାନଙ୍କ ସଂଶୋଧକ, ଏବଂ ଏହିପରିଭାବେ ସେ ନିଜ “ମହାନ ଅଧିକାର” ରୋମର ପୋପଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ “ସେନାଦଳ” ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସୂଚକ ସତ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି। ସେହି ସମୟଠାରୁ (ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 496 ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି), ପାପାତ୍ୱ “ସମୃଦ୍ଧିଲାଭ କଲା।”

ଏହା ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା କ୍ରୋଧର ଶେଷ 1798 ମସିହାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ର ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, “କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା” ଓ “ସମୃଦ୍ଧିଲାଭ କରିବା” ଜାରି ରଖିଥାନ୍ତା।

> ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ କରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ହେବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:36.

ଆଠମ ଅଧ୍ୟାୟର ନବମ ପଦ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ରୋମକୁ (ପୈଗଣ ରୋମ) ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଏବଂ ସେହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ବିଜୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ପୈଗଣ ରୋମ ସାଧନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ସେହି ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଆଦର୍ଶରୂପ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପୋପୀୟ ରୋମକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ, ଯେପରି ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଖଳି ଦିଆଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ଶିଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପୈଗଣ ଓ ପୋପୀୟ ରୋମର ସେହି ଦୁଇଟି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ବିଜୟ, ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶରୁ ତେତାଳିଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧୁନିକ ରୋମର ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ପରେ ଆଠମ ଅଧ୍ୟାୟର ଏଗାରୋତମ ପଦରେ, ପୁନର୍ବାର ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ (ପୈଗଣ ରୋମ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ପଦରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ତର୍କ ଏତେ ସୁଦୃଢ଼ ଯେ, ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ତିରସ୍କାରକ ପୁରୁଷମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଜାଲିଆତି ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ କେତେକ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ମିଥ୍ୟାକଥା ପ୍ରବେଶ କରାଇବାକୁ ବାଧ ହେଲେ।

> ହଁ, ସେ ସେନାବଳର ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ବଡ଼ କଲା; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପହୃତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ଭୂମିସାତ୍ କରାଗଲା। ଦାନିଏଲ 8:11।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ୧୮୬୩ ଠାରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବା ନକଲି ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆରମ୍ଭ କରୁଛୁ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ କଥିତ ଧର୍ମତାତ୍ତ୍ୱିକ ପାରଦର୍ଶିତାର ଦାବି କରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜମ୍ ଓ କ୍ୟାଥୋଲିକ୍ ଧର୍ମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆଧାରରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆଧୁନିକ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଏହି ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ କିମ୍ବା ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସର ପାରଦର୍ଶୀ, କିମ୍ବା ବାଇବେଲୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କର ପାରଦର୍ଶୀ। ସେମାନଙ୍କର ସେହି ପଦ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହରିତ ପୁସ୍ତକ ସଦୃଶ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ଏହା ମଧ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭାଷାର ପାରଦର୍ଶୀ ହେବା ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି କେବଳ ଆଧୁନିକ ଫରିଶୀତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରକାଶମାତ୍ର।

ପ୍ରଥମତଃ, ନବମରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲିଙ୍ଗ-ଦୋଳନକୁ ଅବହେଳା କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ହିବ୍ରୁ ଭାଷାର ପଣ୍ଡିତ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଦାନିଏଲ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ଲିଙ୍ଗ-ଦୋଳନ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଥିବା ସତ୍ୟକୁ ସେମାନେ ନାକଚ କରିନଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା କ୍ଷୀଣ କରିନଥାନ୍ତେ। ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗକୁ ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଲିଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପଦମାନଙ୍କ ମଧରେ ଆଗ-ପଛ ହୋଇ ଯାଉଛି। ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅନର୍ଥକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ ଜାଲି ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ଢାକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପରିଚୟ କରେ ଯେ, ଏକାଦଶ ପଦ ପୋପତାନ୍ତ୍ରିକ ରୋମକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି। ନିଶ୍ଚୟ, ସେମାନେ ଏହାରେ ଅଡ଼ି ରହନ୍ତି ଯେ ଏକାଦଶ ପଦର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ହେଉଛି ପୋପ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସେହିଟି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଅଟେ।

ଯେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ ଯେ ଚାରିଟି ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପଦମାନଙ୍କ ମଧରୁ ଦୁଇଟି ପୁରୁଷଲିଙ୍ଗୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗୀ, ତେବେ ବାଇବେଲୀୟ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ସରଳ ହୁଏ ଯେ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣେ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଜଣେ ରାଜ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହାକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଏଗାରୋତମ ପଦର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗଟି ପୁରୁଷଲିଙ୍ଗୀ ରୋମ (ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ), ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗୀ ରୋମ (ପାପାଳ ରୋମ) ନୁହେଁ।

ଏହିପରି, ଏହି ପଦର ଅର୍ଥ ଏହାକୁ ଶିଖାଏ ଯେ ପୌରାଣିକ ରୋମ (ସେ) ସେନାଦଳର ଅଧିପତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲା, ଯେପରି ପୌରାଣିକ ରୋମ କାଲଭେରିର କ୍ରୁଶ ଉପରେ ସେନାଦଳର ଅଧିପତିଙ୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବାବେଳେ କରିଥିଲା। ପୌରାଣିକ ରୋମ କେବଳ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିଥିଲା ନୁହେଁ, ପଦଟି ଆହୁରି କହୁଛି ଯେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ପୌରାଣିକ ରୋମ) "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନକୁ ଅପସାରଣ କରାଗଲା।"

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଦୁଇଟି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଅଛି, ଯେଉଁ ଦୁହିଁଟିଙ୍କୁ "ହଟାଇ ନେବା" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ସେଇ ଶବ୍ଦଦୁଇଟି ହେଲେ "sur" ଏବଂ "rum"। ଉଭୟ ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। "sur"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ହଟାଇ ନେବା କିମ୍ବା ଅପସାରଣ କରିବା, ଏବଂ ପବିତ୍ରାଳୟର ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ଯେତେବେଳେ ଭସ୍ମ ଅପସାରଣ କରାଯାଉଥିଲା, ସେହି ଭସ୍ମ ଅପସାରଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିଟି "sur"। "rum" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉଠାଇବା ଓ ଉନ୍ନତ କରିବା, ଏବଂ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯାଜକଙ୍କୁ ଏକ ଦୋଳନୀୟ ନିବେଦନ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେହି ନିବେଦନକୁ "rum" (ଉଠାଇବା) କରିବାକୁ ଥାଏ। ଏଗାରୋତମ ପଦରେ, ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ("the daily") ପୌତ୍ତଳିକତାର ଧର୍ମକୁ ଉଠାଇ ଓ ଉନ୍ନତ କରି, ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ "rum" ("ହଟାଇ ନେବା") କରିବ।

ପୌରାଣିକ ରୋମ ପୌରାଣିକତାର ଧର୍ମକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବ। ବାଇବେଲୀୟ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ ପାରଦର୍ଶିତାର ଦାବି କରୁଥିବା ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "take away" ବୋଲି ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଲ୍ଲେଖକୁ "remove" ବୋଲି ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓ ସଠିକ ଲେଖନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି।

ଯେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ବାଇବେଲୀୟ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝୁଥିବା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହା ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ଦାନିଏଲ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକେ କଥାକୁ ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟା ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘ ଓ କ୍ଲାନ୍ତିକର ଶବ୍ଦ-ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ଯେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସକୁ ବୁଝୁଥିବା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ଇତିହାସର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାଳରେ ସେହି ଏକେ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କିଛି ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ ଅର୍ଥ କରିଥିଲେ ତାହା କେବଳ ଜଣେ ଇତିହାସ-ବିଶେଷଜ୍ଞ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବେ। ଏହି ଦୁଇଟି ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପଦ୍ଧତିରୁ ଲୁଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ପ୍ରାୟଶଃ ଏହାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

> ହଁ, ସେ ସେନାବଳର ରାଜପୁତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ବଡ଼ କଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପହୃତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ନିଚେଇ ପକାଯାଇଲା। ଦାନିଏଲ ୫:11.

ଏହି ପଦ୍ୟରେ "taken away" ବୋଲି ଯାହା ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଉପରକୁ ଉଠାଇ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବା"। ଏହାର ଅର୍ଥ ଅପସାରଣ କରିବା ନୁହେଁ। ଏହି ସତ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସ୍ଥିରତା ଓ ବିରୋଧାଭାସ ସୃଷ୍ଟି କରେ, କାରଣ ଦାନିଏଲ୍ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ଶବ୍ଦର ପ୍ରକୃତ ସଂଜ୍ଞାକୁ ଯେବେ ଏହି ପଦ୍ୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିପାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ପରୀକ୍ଷାରେ ଟିକି ରହିପାରେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପଦ୍ୟର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗଟି ପାପାଳୀୟ ରୋମ, ଏବଂ ତେଣୁ ପଦ୍ୟଟି ଏପରି ପଢ଼ିବ ଯେ "ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା" (ପାପାଳୀୟ ରୋମ) "ନିତ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଅପସାରିତ ହେଲା।"

ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରିବାରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ।

"ତା'ପରେ ମୁଁ 'ଦୈନିକ' (ଦାନିଏଲ 8:12) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲି ଯେ 'ବଳି' ଶବ୍ଦଟି ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ନ୍ୟାୟଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଏହାର ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଇଥିଲେ।" Early Writings, 74.

ସେମାନେ "ନିତ୍ୟ"କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ତେଣୁ "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ" ଏହି ଧାରଣାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ଯେ "ନିତ୍ୟ" ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଳିଦାନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ "ବଳିଦାନ" ଶବ୍ଦଟି "ମୂଳ ପାଠର ଅଂଶ ନୁହେଁ"।

ଯେତେବେଳେ ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ "ନିତ୍ୟ"କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପଦ୍ୟଟି ଏପରି ପଢ଼ାଯିବ: "ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା" (ପୋପୀୟ ରୋମ) "ନିତ୍ୟକୁ ଅପହୃତ କରାଗଲା," କିମ୍ବା ଏହା ଏପରି ହେବ, "ପୋପୀୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅପହୃତ କରାଗଲା।" ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଅସତ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି। ସେମାନେ ଜୋର ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ ପୋପୀୟ ଶାସନର ଅନ୍ଧକାର ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ବୁଝାମଣା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନରୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ତଥାପି "take away" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଟିର ଅର୍ଥ ଅପସାରଣ କରିବା ନୁହେଁ; ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ କରିବା। ଯଦି ବାଇବେଲୀୟ ଭାଷାମାନଙ୍କର କଥିତ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ "rum" ନାମକ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ସେହି ପଦ୍ୟାଂଶରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦରେ ଏହିପରି କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଥାନ୍ତା: "ପାପାତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରାଳୟୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ କରାଗଲା।" ପାପାତନ୍ତ୍ର କେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ କରିଛି?

ସେମାନେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "sur"ର ପରିଭାଷାକୁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "rum" ଉପରେ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଦିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ପଦରେ "the daily" ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବେ "sur" ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅପସାରଣ କରିବା; କିନ୍ତୁ ଏଗାରୋତ୍ତମ ପଦରେ ଦାନିଏଲ "rum" ଶବ୍ଦଟି ଚୟନ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ଓ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବା। ଏହି ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା କପୋଳକଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କେବଳ ମୂର୍ଖତା ମାତ୍ର, କାରଣ "take away" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ବିକୃତ କରାଯାଇଛି; ତଥାପି ଏମିତି କୌଣସି ସମୟ କେବେ ବି ଥିଲା ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଭାବରେ ଅପସାରିତ ହୋଇଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି, କାରଣ ସେ ଚିରକାଳ ରହୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଯାଜକତ୍ୱ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଅଟେ। ଏହିହେତୁ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ସର୍ବାଙ୍ଗୀଣ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ସଦା ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି। ହିବ୍ରୁ ୭:୨୪, ୨୫।

ପଦ୍ୟଟିର ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଟିକେଇ ରଖିବା ପାଇଁ, ଯେପରି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି, ପାପାସୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏମିତି କୌଣସି ସମୟାବଧି ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟୀୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ—ଏହି ଦାବି ଅସଂଗତ!

କିନ୍ତୁ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେହି ପଦଟି ପାପତନ୍ତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଇଲା ଏବଂ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେମାନେ ଡାନିଏଲଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥକୁ, ଏବଂ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ପରାମର୍ଶକୁ, ଏଡ଼ି ଯାଇ, ଡାନିଏଲଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଚୟନ କରନ୍ତି, ତାହାହିଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି।

ହଁ, ସେ ନିଜକୁ ସେନାବଳର ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ କଲା; ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିତ୍ୟ ବଳି ହରିନିଆଯାଇଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର ସ୍ଥାନ ଭୂମିସାତ କରାଗଲା। ଦାନିଏଲ 8:11.

ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ ୍ାନେ ଶିଖାନ୍ତି ଯେ, ସେହି ପଦ୍ୟ ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, “ପାପାଳୀୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱ ାରା, ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଅପସାରିତ ହେଲା,” ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ମନରୁ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ର ଏହି ଅପସାରଣ ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱ ାରା ସମର୍ଥିତ ବୋଲି ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଅପସାରଣ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ଭାବରେ, ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର “ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନର ସ୍ଥ ାନକୁ ତଳକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା।” ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପଦ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନକୁ—ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ନିଜ ମଧ ସ୍ଥ ତା କରନ୍ତି—କେବେ ତଳକୁ ଫିଙ୍ଗ ାଯାଇଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନି ତ କରେ। ସେପରି, “ତାଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନର ସ୍ଥ ାନ” ଯାହା ସ୍ୱ ର୍ଗ ସ୍ୱ ୟଂ, ତାହା କେବେ ତଳକୁ ଫିଙ୍ଗ ାଯାଇଛି ବୋଲି ଚିହ୍ନି ତ କରୁଥିବା କୌଣସି ବାଇବେଲୀୟ ଅନୁଚ୍ଛେ ଦ ମଧ ନାହିଁ। ପୁନର୍ବାର, ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ ୍ାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ବକ୍ତ ା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଠାରୁ ଉପରେ ରଖନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ ଜୋରଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ, ସେହି ପଦ୍ୟ ରେ “ତାଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନର ସ୍ଥ ାନ” ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନକୁ ଉଦ୍ଧ ୃତ କରୁଛି, ଯଦ୍ୟ ପି ଦାନିଏଲ ସେହି ଧାରଣାର ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଶିକ୍ଷ ା ସରାସରି ଦେଇଛନ୍ତି।

ହିବ୍ରୁ ଭାଷାର ସ୍ୱଘୋଷିତ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଜୋର ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ, ସେହି ପଦ୍ୟରେ ଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “rum” କୁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “sur” ର ଅର୍ଥରେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜୋର ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ, ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “miqdash” କୁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “qodesh” ବୋଲି ବୁଝିବା ଉଚିତ। “Miqdash” ଓ “qodash” — ଉଭୟଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ସରଳଭାବେ “ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଭିନ୍ନ। “Miqdash” କୌଣସି ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ସେଥିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ହେଉ କିମ୍ବା କୌଣସି ପୌତ୍ତଳିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ହେଉ। ଏହା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ; କିନ୍ତୁ “qodesh” ବାଇବେଲରେ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି।

ଦାନିଏଲ ଏକ ପୌତ୍ତଳିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଜାଣୁଥିଲେ। ଯଦି ଦାନିଏଲ ଏକ ପୌତ୍ତଳିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ପରିଚିତ କରିବାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତେ, ସେ “miqdash” ଶବ୍ଦଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତେ। ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଯେ, ହିବ୍ରୁ ଭାଷାର କଥିତ ପାରଙ୍ଗମମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ପରସ୍ପରାନୁକ୍ରମେ ଥିବା ଚାରିଟି ପଦ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ ଉଭୟ ଶବ୍ଦକୁ ତିନିଥର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। “ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟବହାର, ସେ ବୁଝାଯାଉ ବୋଲି ଯେଉଁ ଅର୍ଥକୁ ଅଭିପ୍ରେତ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ।

> ହଁ, ସେ ସେନାର ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ବଡ଼ କଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପସାରିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସ୍ଥଳ ଉଲଟାଇ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ଅପରାଧର କାରଣରୁ ନିତ୍ୟ ବଳିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସେନା ତାହାଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟକୁ ଭୂମିପଟେ ଫେଳାଇଦେଲା; ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା, ଓ ସଫଳ ହେଲା। ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କଥା କହୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିତ୍ୟ ବଳି ବିଷୟକ ଦର୍ଶନ, ଓ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ବିଷୟରେ—ଯେପରି ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନା ଉଭୟକୁ ପଦତଳରେ ଦଳିତ ହେବାକୁ ଦିଆଯାଏ—ସେ କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ? ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ। ଦାନିଏଲ ୫:11–14.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିକୁ ସମାବେଶ କରୁଥିବା ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଦାନିଏଲ “ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ଦାନିଏଲ “ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ” ପାଇଁ ସେହି ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ ବାଇବେଲୀୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଏକାଦଶ ପଦରେ ଦାନିଏଲ ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥବୋଧକ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ହୋଇପାରେ, କିମ୍ବା ଏକ ପୌତ୍ତଳିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ।

ଯଦି ଦାନିଏଲ ପଦ ଏଗାରରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ “ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ”କୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ଭାବେ ଚିହ୍ନି ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ ା କରିଥାନ୍ତେ , ତେବେ ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନିଟି ପଦ ମଧ ରେ ଦୁଇଥର ଯେହି ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟ ବହାର କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦ କୁ ବ୍ୟ ବହାର କରିଥାନ୍ତେ । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଯେ, ଦାନିଏଲ ପଦ ଏଗାରରେ ଏକ ପୌତ୍ତ ଳିକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ଏବଂ ପଦ ତେର ଓ ଚଉଦରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ମଧ ରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରୁଥିଲେ! କିନ୍ତୁ ଇଫ୍ରୟିମର

ମଦ୍ୟ ପମାନେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ, ପଦ ଏଗାରରେ ଯେ "ତାହାର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ" "ପତିତ କରାଯାଇଥିଲା," ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ "ସ୍ଥାନ" ଶବ୍ଦଟିକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯାଆନ୍ତି।

ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ପାପାସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଛିନିନେଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସତ୍ୟକୁ ନିଚକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଏଗାରୋତମ ପଦର "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ଦେବଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ପୌତ୍ତଳିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯାହା ନିଚକୁ ଫିଙ୍ଗିଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ" ନୁହେଁ, ବରଂ ତାହାର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର "ସ୍ଥାନ" ଥିଲା।

ନବମରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଲିଙ୍ଗ-ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ଆଧୁନିକ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନେ "ଦୈନିକ"ର ସେହି ପରିଭାଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଯାହା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଭବିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମାନବୀୟ କଳ୍ପନା, ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାର ବାଲୁକାମୟ ଭିତ୍ତି ଉପରେ ଏକ ଆଧାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏକାଦଶ ପଦ୍ୟକୁ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ସେହି ପ୍ରେରିତ ପରାମର୍ଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା ଯେ "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କର ପୌତ୍ତଳିକତା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣା ଠିକ୍ ଥିଲା, ଏବଂ କାଥଲିକ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଭ୍ରମୋତ୍ପାଦନ ଓ ଅନୁମାନର କଳାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି।

ସେମାନେ ଏହି ପଦରେ ପୈଗାନ ରୋମକୁ ପାପାଲ ରୋମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଏବଂ "ଉଠାଇବା ଓ ଉଚ୍ଚ କରିବା" ବୋଲି ଅର୍ଥ ଥିବା ଶବ୍ଦ ଉପରେ "ଅପସାରଣ କରିବା" ବୋଲି ପରିଭାଷାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଦନ୍ତି। ସେମାନେ "ନିତ୍ୟ"ର ଶୈତାନୀୟ ପ୍ରତୀକକୁ ଏକ ଦେବୀୟ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ସରାସରି "ସ୍ଥାନ" ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଉଲ୍ଲେଖକୁ ଏଡ଼ାଇ, ଏକ ପୈଗାନ ମନ୍ଦିରକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ବୋଲି ଜୋର କରନ୍ତି। ଏବଂ "ଅଶିକ୍ଷିତ"ମାନେ (ଯେପରି ଯିଶାୟା ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି), ଯେମାନେ କେବଳ "ଶିକ୍ଷିତ"ମାନେ ଏହା ତେଣୁହେଁ ବୋଲି କହିଲେ ମାତ୍ର ବୁଝିବେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ବିନାଶ ପାଇଁ ଏହି କଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କର ପାତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।

ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରତ୍ନମାଳାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ ଆମର ଚିନ୍ତନକୁ ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଆମକୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି ଯେ, 'କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସରୁ ବିମୁଖ ହେବେ, ଭ୍ରମିତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୂତମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାକୁ କାନ ଦେଇ।' ଏହାହିଁ ଆମେ ଆଶା କରିପାରୁ। ଆମର ସର୍ବାଧିକ ପରୀକ୍ଷା ସେହି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆସିବ, ଯେମାନେ କେବେକି ସତ୍ୟର ପକ୍ଷେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ତାହାରୁ ଫେରି ଜଗତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଘୃଣା ଓ ଉପହାସରେ ତାହାକୁ ନିଜ ପାଦତଳେ ଦଳନ କରନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରିବାକୁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି। ଶତ୍ରୁର ଆକ୍ରମଣକୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିହତ କରିବାକୁ ହେବ। ମିଥ୍ୟାକୁ ମୁଖୋଶମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହାର ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଲୋକ ଜଗତର ନୈତିକ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ହେବ। ଆମେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ। ଯଦି ଆମେ ଏହି ଗମ୍ଭୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରିବା, ତେବେ ଆମେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ଗଣ୍ୟ ହେବୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସତ୍ୟର ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଉ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ନ ହେଉ, ଏବଂ ନିନ୍ଦା ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବହନ କରିବାକୁ ଡାକାଯାଇଛୁ ବୋଲି ବହୁତ କୋଳାହଳ ନ କରୁ। ଆମେ ନିଜ ପ୍ରତି ଦୟା ନ କରିବା, ବରଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସୁକ ରହିବା।"

> "ପ୍ରେରିତ କହନ୍ତି, 'ଏମିତି ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖରା ଶିକ୍ଷାକୁ ସହିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ନିଜ ନିଜ କାମନା ଅନୁସାରେ, କାନକୁ ଖୁଜୁଳି ହେଉଥିବାରୁ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଶିକ୍ଷକ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; ଏବଂ ସତ୍ୟରୁ ସେମାନେ ନିଜ କାନ ଫେରାଇଦେବେ, ଏବଂ କଳ୍ପିତ କାହାଣୀମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବେ।' ସବୁ ପଟେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମଜନକ କଳ୍ପନାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନେ ସହଜରେ ବନ୍ଦୀ ହେଇଯାଉଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟ

ଆଣାଯାଇଲେ, ସେମାନେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ଉପଦେଶ ହେଉଛି, 'ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ରୁହ, କଷ୍ଟ ଭୋଗ ସହ, ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କର, ନିଜ ସେବକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରମାଣ କର।' ତାଙ୍କ ସମୟରେ କେହି କେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ। ସେ ଲେଖନ୍ତି, 'ଦେମା ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରକୁ ପ୍ରେମ କରି ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛି;' ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେ କହନ୍ତି, 'ଆଲେକ୍ଜାନ୍ଦର କଂସାଳିଆ ମୋ ପ୍ରତି ବହୁତ ଅପକାର କରିଛି: ପ୍ରଭୁ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତୁ: ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ସତର୍କ ରୁହ; କାରଣ ସେ ଆମର ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ବିରୋଧ କରିଛି।'"

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ବିରୋଧ ଓ ନିନ୍ଦାର ସମାନ ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ନିର୍ମଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଯେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଅଁ, ସେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ। ସେ ପାପୀମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରୁ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଥିବା ବିରୋଧକୁ ସହନ କରିଥିଲେ।"

"ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତର୍କବାଣୀ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ; କିନ୍ତୁ 'ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ ବିବାଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ; ବରଂ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସାନ୍ତ, ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ପାରଙ୍ଗମ, ସହନଶୀଳ ହେଉ; ନମ୍ରତାସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ, ଯେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଉଛନ୍ତି।' ଆମେ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସତର୍କତାସହ ଆଦର କରିରଖିବାକୁ ହେବ, ଯେଣ୍ଡେକି ବିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଦୂଷିତ ନ ହେଉ। ଅନ୍ଧକାରର ଅଧିପତିଙ୍କ ଆକ୍ରମଣ ସମୟରେ ଆମର ଗୁରୁ ଯେ ଏକେଇ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେଇ ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ହେବ,—'ଲେଖାଯାଇଅଛି।' ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ କୌଶଳସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଶିଖିବା ଉଚିତ। ଉପଦେଶ ଏହା ଅଟେ, 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟୟନ କର, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ପରି, ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ଏବଂ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରେ।' ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷକ ଓ ପ୍ରଲୋଭକମାନଙ୍କର କୁଟିଳ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ସାମ୍ନା କରିବା ପାଇଁ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ, ଗଭୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଆବଶ୍ୟକ; କାରଣ 'ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଭୟଙ୍କର କାଳ ଆସିବ। କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହେବେ ନିଜକୁ ଭଲପାଉଥିବା, ଧନଲୋଭୀ, ଦମ୍ଭୀ, ଗର୍ବୀ, ନିନ୍ଦକ, ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ, ଅକୃତଜ୍ଞ, ଅପବିତ୍ର, ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ନେହହୀନ, ସନ୍ଧିଭଙ୍ଗକାରୀ, ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗକାରୀ, ଅସଂଯତ, କ୍ରୁର, ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା, ବିଶ୍ୱାସଘାତକ, ଅବିବେକୀ, ଅହଂମନ୍ୟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲପାଇବାଠାରୁ ଭୋଗବିଳାସକୁ ଅଧିକ ଭଲପାଉଥିବା; ଧର୍ମଭକ୍ତିର ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲେମଧ୍ୟ ତାହାର ଶକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା: ଏମିତିମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ରୁହ।' ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କରେ, ଯେମାନଙ୍କ ସହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। 'ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗକାରୀ,' 'ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବା,' ଏମାନେ ଏହି ଅଧୋଗତିପ୍ରାପ୍ତ ଯୁଗରେ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗୁରୁ ଯେ ଆତ୍ମା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ। ନମ୍ରତା ଓ ପ୍ରେମରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ।"

"ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ସମୟରେ ଯେମାନେ ନିଷ୍ଠାବାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରି, ଦେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପାଉଲ ଆହୁରି କହୁଛନ୍ତି। ସେ କହୁଛନ୍ତି: 'ଯେପରି ଯାନ୍ନେସ ଓ ଯାମ୍ବ୍ରେସ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୋଧ କଲେ, ସେପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି; ବିକୃତମନସ୍କ ଲୋକ, ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଉ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ଖତା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା।' ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ସେହି ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ମୂର୍ଖତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଆମ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଅପବାଦ ଦିଆଯାଉ, ଯେତେ ଅବହେଳା ଓ ଘୃଣା କରାଯାଉ, ତଥାପି ଆମେ ଶାନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭରସାରେ ଅପେକ୍ଷା କରିପାରୁ; କାରଣ 'ଏମିତି କିଛି ଗୁପ୍ତ ନାହିଁ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ନାହିଁ,' ଏବଂ ଯେମାନେ ଦେବଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ମାନିତ କରିବେ। ଆମେ ସଂସ୍କାରକମାନଙ୍କ ଦୁଃଖଭୋଗରେ ଅଂଶୀ ହେବାକୁ ହେବ। ଲିଖାଯାଇଛି, 'ଯେମାନେ ତୁମକୁ ନିନ୍ଦା କରିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ମୋର ଉପରେ ପଡ଼ିଲା।' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ଶୋକକୁ ବୁଝନ୍ତି। ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ

ଏକାକି କ୍ରୁଶ ବହିବାକୁ ଡାକାଯାଇନାହିଁ। କାଲଭେରୀର ଦୁଃଖଭୋଗୀ ପୁରୁଷ ଆମର ବ୍ୟ ଥାର ଅନୁଭୂତିରେ ସ୍ପ ର୍ଶିତ ହୁଅନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେ ସ୍ୱ ୟଂ ପରୀକ୍ଷ ିତ ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିବାରୁ, ତାଙ୍କ ନାମର କାରଣରେ ଯେମାନେ ଶୋକ ଓ ପରୀକ୍ଷ ାରେ ଅଛନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ। ‘ଏବଂ ହଁ, ଯେମାନେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ରେ ଭକ୍ତ ିପୂର୍ଣ୍ଣ ର୍ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ ା କରିବେ, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚ ୟ ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ଓ ଠକମାନେ ଆହୁରି ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଧମ ହୋଇଯିବେ, ଭ୍ର ମିତ କରିବେ, ଓ ସ୍ୱ ୟଂ ମଧ୍ୟ ଭ୍ର ମିତ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯାହା ଶିଖିଛ, ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥ ିର ରୁହ।’” Review and Herald, January 10, 1888.